

[C. O. Pedersen.]

Udsmidninger, Ministeren har talt om, før jeg vil give Ministeren den allerringeste Indrømmelse af, at denne Revision er gaaet ud over ubemidlede Medlemmer af Arbejderklassen.

De 17 800 Medlemmer er saadant noget som mellem 5 og 6 pCt. af de undersøgte Tilfælde. Det viser nu for det første, at det ikke er saa forfærdelig mange, der er Tale om, og for det andet viser det, at det i Virkeligheden var højst fornødent, at denne Revision satte ind. Nu kan Ministeren jo tale saa meget, han vil, og ogsaa det ærede Medlem Hr. Holger Larsen — der er jo ingen, der kan tale saa rørt som det ærede Medlem Hr. Holger Larsen om disse Ting, det kender vi af gammel Erfaring —, men ingen af de Herrer vil kunne benægte, at der er sket Misbrug i Sygekasserne af Folk, der havde alt for høj en Indtægt og alt for høj en Formue til at staa i dem. Dette lader sig ikke bestride, og derfor var det nødvendigt, at denne Bestemmelse kom ind i Loven, og det er ogsaa nødvendigt, at den bliver staaende, indtil Revisionen er gennemført.

Jeg har allerede nævnt, at Ministeren i sin Tale søgte at give en Forklaring paa sit Cirkulære. Nu er det ikke min Hensigt her i Dag at holde nogen lang Tale, men jeg ønsker dog endnu en Gang at understrege, at Ministeren kan forsøge nu bagefter saa meget, han vil, at give det Udseende af, at det skulde være i Henhold til Loven, at denne Udskydelse skulde finde Sted, men det Indtryk havde Befolkningen ikke. Befolkningen havde det Indtryk, at nu havde vi faaet en socialdemokratisk Regering, som vilde udskyde denne Revision, som vilde drage Omsorg for, at de Folk, der stod for at skulle have deres Indtægtsforhold revideret, skulde blive forskaanet for det og skulde faa Lov til at blive i Sygekassen, efter at vi havde faaet Regeringsskiftet. Det var det Indtryk, Befolkningen fik af Ministerens Cirkulære, og det var virkelig et højst uheldigt Indtryk, den fik, naar en Minister saaledes søgte at tilsidesætte Loven. For det er nemlig en Kendsgerning, at det er det, Ministeren har gjort.

Jeg maa maaske have Lov til at gøre en Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Holger Larsen, jeg glemte det før. Det ærede

Medlem var inde paa Indtægtsforholdene og sagde, at hvem skulde man ellers forsikre, naar ikke det var ubemidlede Medlemmer af Arbejderklassen, og det ærede Medlem havde nogle faa Eksempler med Smedesvenden og hans Kone paa Teatret og andre Eksempler af den Art. Og det ærede Medlem sluttede saa med at sige, at i de andre sociale Love, bl. a. Aldersrenteloven, var det saaledes, at man adskilte Mandens og Konens Stilling — jeg husker ikke Ordene nøjagtigt, men det var i Virkeligheden Meningen dermed. Nu er Forholdet imidlertid det, at heller ikke i Aldersrenteloven er det saaledes, at Konen kan have en meget stor Indtægt og Manden desuden faa Aldersrente, og skal de begge have Aldersrente, lægges jo deres Indtægter sammen. Derfor forekommer det mig netop, at det Bevis, det ærede Medlem Hr. Holger Larsen her gav, egentlig beviser det modsatte af det, det skulde, i hvert Fald efter mit Indtryk af det ærede Medlems Tale, og jeg kan derfor ikke paa nogen Maade godkende den Stilling, det ærede Medlem tog.

Til den højtærede Minister vil jeg til Slutning, for at vende tilbage til det rent lovmedholdelige, sige, at man kunde lige saa godt læse den højtærede Ministers Skrivelse paa den Maade, som jeg nu vilde forsøge paa, at denne Revision skal udsættes saa meget som muligt eller saa meget som overhovedet er muligt, som paa den Maade, Ministeren har forklaret, det skulde være: saa meget som det var muligt *efter Loven*. Saaledes er der nemlig ingen, der har opfattet det, den Gang Ministeren kom med sin Skrivelse, da opfattede man det saaledes, som jeg har sagt, at den socialdemokratiske Regering nu vilde forhindre den Gennemgang af Sygekasserne, som Venstreregeringen for tre Aar siden gennemførte. Jeg forstaar nok, at Ministeren har ment dermed at kunne pleje sit Partis Interesser, jeg tror ikke, at han plejer Arbejderklassens Interesser med det. De Eksempler, som jeg her har nævnt paa Indtægter — jeg kunde lige saa godt nævne Ministeren nogle paa Formue, jeg har i hvert Fald nogle, der ligger mellem 40 000 og 50 000 Kr. —, er af den Beskaffenhed, at man ikke skal rejse Landet rundt og gøre Reklame med, at denne Revision ikke foregaar, det gavner ikke Arbejderklassen, naar Forholdet er